NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2022/2311

ze dne 21. října 2022,

kterým se mění regulační technické normy stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013, pokud jde o dočasná mimořádná opatření týkající se požadavků na zajištění

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ([1]), a zejména na čl. 46 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 ([2]) stanoví regulační technické normy týkající se požadavků, aby ústřední protistrany přijímaly vysoce likvidní zajištění s minimálním úvěrovým a tržním rizikem.

(2) Nedávný politický a tržní vývoj vedl k významnému zvýšení cen a volatility na trzích s energií, což způsobilo podstatné zvýšení marže ústředních protistran k pokrytí souvisejících expozic. Toto zvýšení marží vytvořilo tlak na likviditu nefinančních protistran, které mají ke splnění maržových požadavků obvykle aktiva v menším objemu a s nižší likviditou. V důsledku toho byly tyto nefinanční protistrany nuceny buď své pozice snížit, nebo je ponechat nedostatečně zajištěné, v důsledku čehož jsou vystaveny dalším cenovým výkyvům.

(3) V zájmu zajištění hladkého fungování finančních a energetických trhů Unie za současných okolností a zmírnění tlaku na likviditu nefinančních protistran působících na regulovaných trzích s plynem a elektřinou, jejichž clearing provádějí ústřední protistrany usazené v Unii, by soubor způsobilého zajištění, který je nefinančním členům clearingového systému k dispozici, měl být dočasně rozšířen tak, aby zahrnoval nezajištěné bankovní záruky.

(4) Aby se omezily tlaky na likviditu pozorované na trzích s energetickými deriváty, měla by ústřední protistrana považovat záruky vydané nebo zajištěné veřejnými subjekty rovněž za způsobilé zajištění pro finanční i nefinanční protistrany vzhledem k tomu, že tyto záruky mají nízké úvěrové riziko protistrany a jsou neodvolatelné, nepodmíněné a mohou být splaceny během období likvidace portfolia člena clearingového systému, který selhal, a tudíž nesou omezené riziko likvidity.

(5) Očekává se, že rizika spojená s rozšířením způsobilého zajištění na nezajištěné bankovní záruky a veřejné záruky zůstanou omezená, neboť dané rozšíření by podléhalo zárukám ústřední protistrany v oblasti řízení rizik a všechny další použitelné požadavky stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 by se i nadále uplatňovaly.

(6) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(7) V zájmu dalšího omezení rizik spojených s přijímáním nezajištěných bankovních záruk pro nefinanční členy clearingového systému a veřejných záruk pro finanční i nefinanční členy clearingového systému jako zajištění by tato opatření měla mít dočasnou povahu a měla by být poskytnuta na dobu 12 měsíců, což by účastníkům trhu poskytlo úlevu a motivovalo je k návratu na trhy.

(8) S ohledem na nedávný vývoj na trhu je nezbytné co nejrychleji rozšířit soubor způsobilých zajištění, která jsou k dispozici nefinančním členům clearingového systému. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost co nejdříve.

([1]) Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se požadavků na ústřední protistrany (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 41).

(9) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) po konzultaci s Evropským orgánem pro bankovnictví, Evropským výborem pro systémová rizika a Evropským systémem centrálních bank.

(10) Orgán ESMA neprovedl otevřené veřejné konzultace návrhů regulačních technických norem, které jsou základem tohoto nařízení, ani analýzu případných nákladů a přínosů, neboť by to bylo vysoce nepřiměřené oblasti působnosti a dopadu změn, které mají být přijaty, vzhledem k naléhavé povaze a omezenému rozsahu navrhovaných změn. Orgán ESMA s ohledem na naléhavost věci nepožádal o radu skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([3]). Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů bude o této skutečnosti informována podle uvedeného ustanovení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 se mění takto:

1) v článku 39 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Pro účely čl. 46 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012 se veřejné záruky, které splňují podmínky stanovené v příloze I, do dne 29. listopadu 2023 považují za vysoce likvidní zajištění.“;

2) v čl. 62 druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Příloha I oddíl 2 odst. 1 písm. h) se však nepoužije na transakce s deriváty uvedené v čl. 2 odst. 4 písm. b) a d) nařízení (EU) č. 1227/2011 ode dne 29. listopadu 2022 do dne 29. listopadu 2023.“;

3) příloha I se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. října 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

PŘÍLOHA

V příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 se vkládá nový oddíl 2a, který zní:

„*ODDÍL 2a*

Veřejné záruky

Veřejná záruka, která nesplňuje podmínky pro záruku centrální banky stanovené v oddíle 2 odst. 2, musí do 29. listopadu 2023 splňovat všechny tyto podmínky, aby byla přijata jako zajištění podle čl. 46 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012:

a) je výslovně vydána nebo zaručena kterýmkoli z těchto subjektů:

   i) ústřední vládní institucí v EHP;

   ii) regionálními vládními institucemi nebo místními orgány v EHP, pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi expozicemi regionálních vládních institucí nebo místních orgánů a expozicemi ústředních vládních institucí daného členského státu vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání;

   iii) Evropským nástrojem finanční stability, případně Evropským mechanismem stability nebo Unií;

   iv) mezinárodní rozvojovou bankou uvedenou v čl. 117 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*) a usazenou v Unii;

b) ústřední protistrana může prokázat, že má nízké úvěrové riziko na základě interního hodnocení provedeného ústřední protistranou;

c) je denominována v jedné z těchto měn:

   i) měna, u jejíhož rizika může ústřední protistrana příslušným orgánům doložit, že je schopna jej přiměřeně řídit;

   ii) měna, ve které ústřední protistrana provádí clearing obchodů, v rámci zajištění požadovaného k pokrytí expozic ústřední protistrany v této měně;

d) je neodvolatelná, nepodmíněná a vydávající subjekty, které jsou ručitelem, nemohou využít žádnou právní nebo smluvní výjimku nebo obhajobu, aby se bránily zaplacení záruky;

e) na požádání ji lze splatit během období likvidace portfolia člena clearingového systému, který selhal, pokud je bez jakýchkoli regulatorních, právních nebo provozních omezení nebo nároku jakékoli třetí osoby na ni.

Pro účely písmene b) ústřední protistrana při provádění hodnocení podle uvedeného písmene použije definovanou a objektivní metodiku, jež plně nespoléhá na externí stanoviska.

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).“